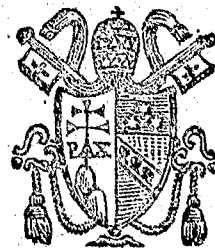

LITTERÆ APOSTOLICÆ
IN FORMA BREVIS
A SANCTISSIMO D. N.
PIO PAPA SEPTIMO

DATE SUB ANNULO PISCATORIS
DIE V. SEPTEMBRIS ANNO MDCCCXX.

In quibus edicitur, ac declaratur Corpus
sub Ara Maxima Basilicæ Assisiensis
nuper inventum, revera esse corpus
SANCTI P. FRANCISCI.

R O M Æ

Ex Typographia Rev. Cam. Apostolicæ.

PIUS PAPA VII.

Ad perpetuam Rei Memoriam.

Assisiensem Basilicam, quam Gregorius IX. ob S. FRANCISCI Minoritarum Parentis honorem, atque ad sacrum ipsius Corpus loco honestissimo condendum molitione admirabili, opereque magnifico extruendam ab inchoato curavit, ceterique Romani Pontifices Praedecessores Nostri omni cultu exornarunt, insignique copia privilegiorum prae ceteris Aedibus auxere, eam Nobis singulari quadam Divinae Providentiae dispensatione datum est illo dignitatis, ac gloriae splendore cumulare, qui ad perfectum, absolutumque ejusdem decus desiderari unice videbatur. Communi quippe consensione percubuerat, sub Ara principe ejusdem Basilicae locum esse, in quo Viri sanctissimi Corpus extaret. Verum Eo sic disponente, cujus imperscrutabilia judicia sunt, nondum adinveniri posse, atque in lucem, aspectumque hominum proferri Thesaurum omni auro pretiosorem, lectissima tanti Patris Familia, et res Christiana universa condolebat. Imo quae in causis id genus Sanctae hujusce Sedis provida est jugiter, et cauta moderatio; visum fuit Paulo V. fel. rec. decreto ex ipsius auctoritate per Alphunsum Vicecomitem Cardinalem

Ordinis Conventualium Patronum edito, diserte cavere, ut perquirere ipsum, fossionesque, aut aliud quidpiam in eum finem ibidem perterritare, fas esset nemini.

Illuxit tamen tempus a Deo praefinitum, quod incensa omnium vota tantopere adproperebant, quo nimirum Vas illud Spiritus Sancti protrahendum foret in lucem: Nostraeque humilitati tot inter tantasque Summi Pontificatus sollicitudines fatiscenti eam Deus Omnipotens delatam voluit consolationem, ut Nos auspiciatissimae hujusce faustitatis administros clementer adsciverit. Cum enim, conficiente Domino miserationes, viasque aperiente mirabilium suorum, certis quibusdam, gravibusque ex rationibus compulsi, memorato Pauli V. interdico derogandum esse duxerimus, precibusque annuerimus a Dilecto Filio Josepho Maria de Bonis Ordinis Minorum Conventualium Ministro Generali perlatis, quibus de S. FRANCISCI Corpore inquirendo in Assisiensi Basilica facultas poscebatur, res cessit feliciter. Longo siquidem duarum et quinquaginta noctium, atque incredibili labore clam, et occulte insumpto, perruptisque rupe, aggere, muris, cœmentis, saxisque praegravibus, locum demum introspicere datum fuit Arae Maximae recta prorsus suppositum, in quo Arca lapidea jacebat, quam ferrei clathri validis virgis, inferiusque, ac superius mirifice densis circumcludebant, quin Sacras Reliquias ibidem adservatas invisere prohiberent. Aditu proinde in cavum eum sinum, uti cautum fuerat, illico obstructo,

reque ad Nos statim delata, primum Venerabili Fratri Francisco Episcopo Assisiensi mandatum fuit, ut ea dumtaxat, quae usquetum acta proferebantur, rite ipse cognosceret, quin tamen de sacris Reliquiis quaestionem institueret. Ad eam quippe pro summa negotii gravitate non ipsum solum Franciscum Episcopum, sed et alios praeterea Venerabiles Fratres Nucerinum, Spoletanum, Perusinum, et Fulginatensem Episcopos, datis in forma Brevis Apostolicis Litteris die VIII. Januarii anno superiori, adlegendos censuimus, ut insimul in memoratum locum convenirent, reque universa accuratissime conspecta, Viris artium peritis auditis, et in examen vocatis, cunctisque monumentis diligenter conquisitis, ac perpensis, ea omnia in acta solemniter referrent, ac juridicum super identitate Sacri Corporis processum peragerent, obsignerent, et in Urbem mitterent, Nobisque ad veritatem significarent, quid de re ipsa sentirent in Domino.

Nitide iidem, atque ea, qua praestant, dexteritate, et prudentia imposito sibi munere perfuncti sunt. Quare omnibus ad praefinitam ex Sacrorum Rituum Congregationis institutis normam diligenter absolutis non abnuimus, acta haec ipsa iis, quorum intererat, patefieri, ut quaelibet ex Minoriticis Familiis per suos Generales Procuratores libere hac in causa suam diceret sententiam, ut exinde locupletissima animadversionum, documentorumque congerie in disceptationem proposita, luculentius veritas, tutiusque dignosceretur.

Haec porro omnia discutienda, et perpendenda demandavimus juxta Tridentini Concilii Decreta Sessioni XXV. de invocatione, veneratione, et reliquiis Sanctorum, selectae cuidam Congregationi, quam in eum finem designavimus ex Venerabilibus Fratibus Nostris S. R. E. Cardinalibus de Somalia Sacri Collegii Decano, ejusdemque S. R. E. Vice-Cancellario, et Congregationis Sacrorum Rituum Praefecto, Naro Sacrae Congregationis Indulgentiarum, et Reliquiarum Praefecto, Quarantotti, et Antonio ab Auria, nec non ex Dilectis Filiis Magistris Francisco Serlupi Romanae Rotae Decano, Josepho Antonio Sala memoratae Rituum Congregationis Secretario Coadjutore, Alexandro Buttioni Fidei Promotore, et Aloysio Gardellini ejusdem Rituum Congregationis Assessore, ac demum ex tribus Sacrae Theologiae Doctoribus, atque Congregationis Rituum Consultoribus Vincentio Garofoli Abbate, et Vicario Generali Canonicorum Regularium SSiñi Salvatoris, Aloysio Jonni Magistro Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, et Antonio Maria Grandi Pro-Vicario, ac Procuratore Generali Congregationis Clericorum Regularium Sancti Pauli. Hinc habita ea Congregatione in Aedibus Cancellariae Apostolicae ad diem XVI. Kal. Augusti, allatisque ad Nos per Secretarium suffragiis omnibus scripto traditis, causam universam serio, diligenterque considerandam Ipsi suscepimus, atque peculiari Divinae Sapientiae praesidio multa, humilique prece exorato, decretorium tandem iudicium Nostrum juxta ejusdem selectae Congre-

gationis mentem memorato Sacrorum Rituum Congregationis Assessori, qui Nos pro Secretario absente Kalendis Augusti adivit, aperuimus, illudque per Apostolicas Litteras explicare, ac sancire decrevimus.

Benedicentes itaque Patri totius consolationis, optimaque spe recreati, novum, atque illustre salutaris praesidii a Sancto Viro in tanta tempore difficultate Nobis praebendi testimonium ex mira hac sui Corporis inventione praefulgere, de ejusdem Congregationis selectae consilio, et voto, Apostolica auctoritate, tenore praesentium edicimus, ac declaramus, *constare de identitate Corporis nuper sub Ara Maxima inferioris Basilicae Assisiensis inventi, illudque revera Corpus esse S. FRANCISCI Ordinis Minorum Fundatoris.*

Decernentes, hasce praesentes Litteras etiam ex eo quod quicumque in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes vocati, et auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Nostrae, vel alio quovis defectu notari, vel impugnari nullatenus posse, sed semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, sicque, et non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, et Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, et ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, iudicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si se-

eus super iis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quibus omnibus, et singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata exprimerentur, et insererentur praesentibus, pro plene, et sufficienter expressis, et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ne Venerabile Corpus ex subterraneo Loco, in quo sex fere saeculis quievit, alio deferatur; item ne vel minimam quidem Sacrorum Ossium partem liceat inde extrahi, auferrique; ac demum ne Arca, postquam clausa fuerit, et obsignata, ullo umquam tempore absque Nostro, vel pro tempore existentis Romani Pontificis permisso reseretur. Sinimus tamen, ut, si qui sint ex Carnium, molliumque corporearum partium intertrimento cineres, ac pulveres, colligantur pro Reliquiis asservandi: illudque cum primis etiam atque etiam commendamus, ac praecipimus, ut Sacratissimus hic Thesaurus ab omni prorsus injuria, atque vitutus, inviolatusque conservetur, ejusque accu-

ratori custodiae, tuitioni, incolumitati apprime consulatur. Quae ut rite, ac pro rei sanctitate diligenter conficiantur, eundem Episcopum Assisiensem, et Generalem Conventualium Ministrum, eoque absente, Custodem Basilicae, pro tempore existentes, uti ab Apostolica Sede Delegatos, in id specialiter eligimus; ac deputamus. Facultatem porro facimus, nedum lapideam Arcam, qua Sacrae Exuviae clauduntur, opere eleganti, pretiosisque ornatibus contegi, ac ditari, sed et integrum conditorium, quo ea prostat, perpoliri, omnique cultu exornari, et commodiorem aditum in ipsum aperiri, cujus quidem Operis universi descriptionem, rationemque Nobis probandam reservamus, ac nonnisi ex Nostro consensu executioni demandari permittimus. Nolumus vero, patere in illud ingressum, nisi certis dumtaxat solemnioribus diebus, stisque conditionibus per Nos praefiniendis, aut si quando Viri Principes, vel Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, vel Episcopi, seu Praesules Romanae Curiae gloriosum Sanctissimi Patriarchae Sepulchrum veneraturi illuc accesserint.

Illud tandem quoque mandamus, ut praesentium Litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo Personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae, vel Procuratoris Generalis dicti Ordinis munitis eadem prorsus fides habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae. Datum Romae apud

Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscato-
ris die V. Septembris MDCCXX. Pontifica-
tus Nostri Anno Vigesimo primo.

H. Card. Consalvus.

Loco † Sigilli